

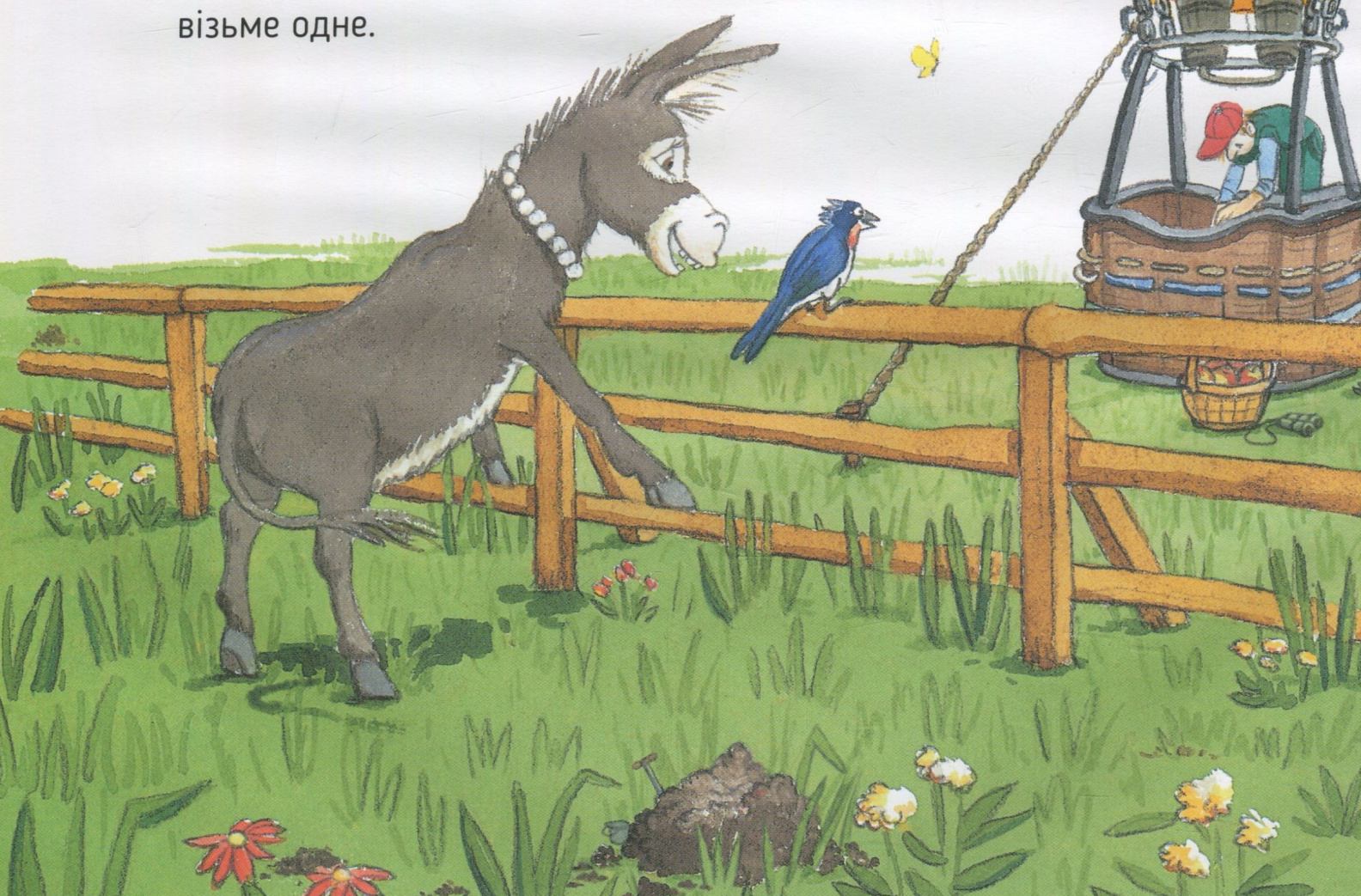
День, коли Евеліна полетіла на Південний полюс, випав на четвер. Листя на деревах поступово жовкло, нагадуючи соняшники, і пахло стиглою айвою. Евеліна любила осінь, бо саме о цій порі дерева ломилися від її улюблених фруктів – яблук.

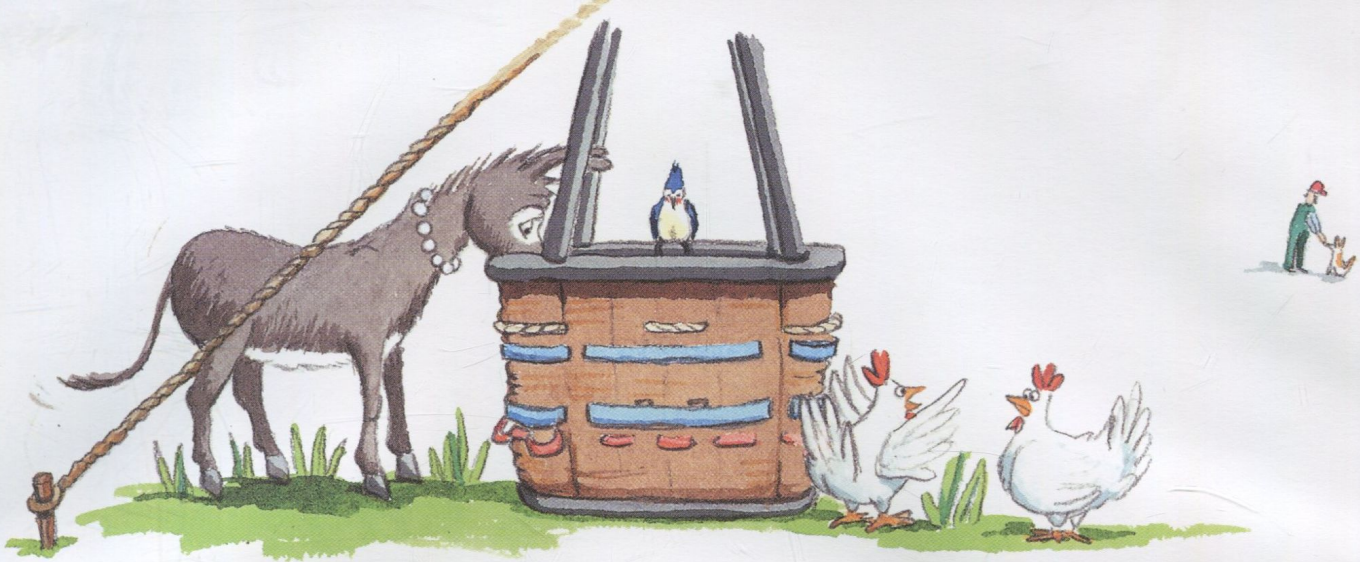

Того дня у дружини фермера Бауке Марти був день народження. Фермер вигадав для неї незвичайний подарунок – політ на повітряній кулі з пікніком високо в небі. От Марта здивується!

Евеліна також здивувалася, коли побачила на лузі величезну яскраву кулю. Але їй більше сподобалася корзинка, повна щойно зібраних яблук, яку фермер Бауке поставив у гондолу. Евеліна вирішила, що ніхто не помітить, якщо вона візьме одне.

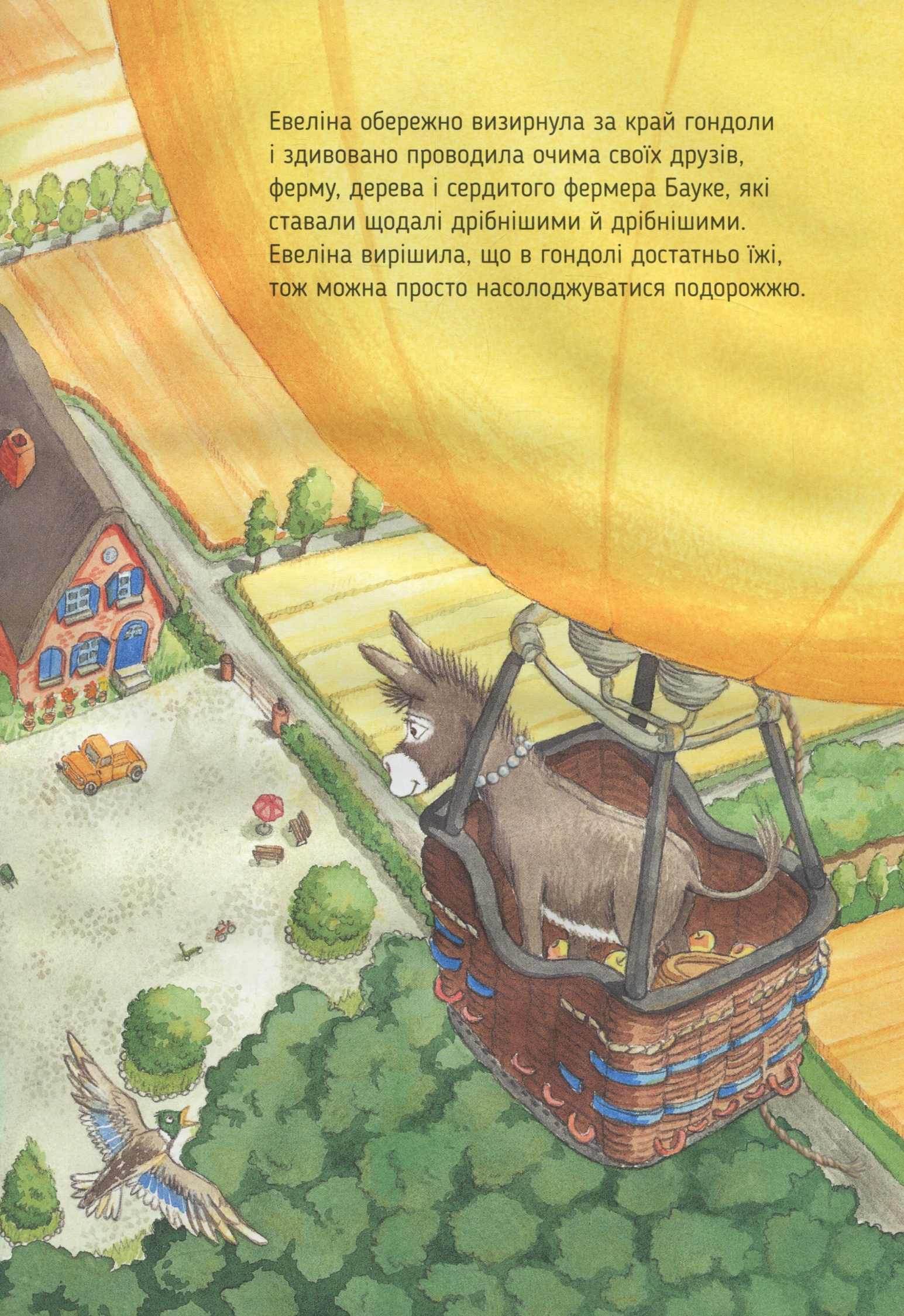
Евеліна взяла яблучко, але раптом відчула – щось було не так.
Велика корзина, у яку вона заскочила, рухалася вгору!

Евеліна обережно визирнула за край гондоли і здивовано проводила очима своїх друзів, ферму, дерева і сердитого фермера Бауке, які ставали щодалі дрібнішими й дрібнішими. Евеліна вирішила, що в гондолі достатньо їжі, тож можна просто насолоджуватися подорожжю.

На небі не було ані хмаринки. Краєвид був пречудовим! Евеліна бачила вдалечині великі строкаті поля, крони дерев завбільшки з головку шпильки і крихітні хатинки.

– Погляньте! Летючий осел! – раптом закричав хтось під кулею.

Повз Евеліну пролітав журавлиний клин.

– Ти також летиш на теплий південь? – крикнув один птах.

Але відповісти Евеліна не встигла, бо журавлі швидко зникли з очей.

